МИ-СЛЕ-НИК 005

Новембар-децембар 2005.

„Ми-сли и де-лај не-у-сло-вљив од прет-њи по-ра-за или обе-ћа-ња по-бе-де. Не-ма по-бе-де вред-ни-је од вер-но-сти се-би у по-ра-зу, ни-ти има ве-ћег по-ра-за од из-дај-ства се-бе због по-бе-де.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„У по-след-њој фа-зи бит-ке за отаџ-би-ну увек се оче-ку-је да се по-ја-ви плем-ство – јер у пле-ме-ни-тим ср-ци-ма пат-ња на-ро-да нај-сил-ни-је го-ри. Кад иш-че-зне осе-ћа-ње за прав-ду и мо-рал, а ужас по-му-ти чу-ла, сна-ге обич-них љу-ди бр-зо пре-сах-ну.”

(Ернст Јин-гер)

„Шта тре-ба да чи-ни краљ?” пи-тао је Го-спо-дар Жу-те Зе-мље ки-не-ског па-сти-ра ко-га је срео.

„Упра-вља-ње др-жа-вом је као чу-ва-ње ко-ња. Јед-но-став-на ствар: др-жа-ти на од-сто-ја-њу оно што ште-ти ко-њи-ма. Ни-шта ви-ше.”

(*Sci-en-tia sac-ra*)

„Спа-си, Го-спо-де, на-род Твој и спа-си ме-не. Ако не спа-сеш на-род Твој и мој, а спа-сеш ме-не, ја ћу се у Ра-ју осе-ћа-ти као у ту-ђи-ни.”

(Све-ти вла-ди-ка Ни-ко-лај Ве-ли-ми-ро-вић)

„За раз-ли-ку од про-тив-ни-ка ко-ји сво-је при-ја-те-ље на-гра-ђу-ју зла-том, срп-ски по-ли-ти-ча-ри их на-гра-ђу-ју ор-де-њи-ма и ти-ту-ла-ма, и увек гу-бе.”

(Сло-бо-дан Јо-ва-но-вић)

„Да-нас су оп-ста-ле са-мо две пра-ве на-ци-о-нал-не др-жа-ве: Ја-пан и Изра-ел.”

(Иља Гла-зу-нов)

„Сви Цр-но-гор-ци ста-ре Цр-не Го-ре сма-тра-ју Ми-ло-ша Оби-ли-ћа за свог ду-хов-ног пре-тка, и не са-мо да ми-сле о ње-му и да му се ди-ве већ га и са-ња-ју. Кад су чи-ни-ли ју-нач-ка де-ла, раз-ми-шља-ли су и пре-пи-ра-ли се да ли би Оби-лић та-ко ура-дио и да ли су се при-бли-жи-ли Оби-ли-ћу.”

(Јо-ван Цви-јић)

„Ис-под ег-зи-стен-ци-јал-ног ни-воа ху-ма-ног не на-ла-зи се жи-во-тињ-ско, већ де-мон-ско. Ако чо-век пад-не с ни-воа људ-ске ег-зи-стен-ци-је, не-ће по-ста-ти жи-во-ти-ња, већ де-мон.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„Ср-на је чу-ло не-бе-ске ту-ге.”

(Отац Ју-стин По-по-вић)

„Са-мо плит-ки љу-ди не су-де пре-ма из-гле-ду. Пра-ва ми-сте-ри-ја све-та је оно ви-дљи-во, не не-ви-дљи-во.”

(Оскар Вајлд)

„Из-ме-ђу ни-шта-ви-ла и бо-ла, иза-бра-ћу бол.”

(Виљем Фок-нер)

„Бо-ље је би-ти вул-гар-но у пра-ву, не-го уч-ти-во гре-ши-ти.”

(Веб-стер)

„И уоп-ште, у овој епо-хи вла-да-ви-не аме-рич-ке пот-кул-ту-ре и пе-ћин-ског ли-бе-ра-ли-зма, ни-шта та-ко не ода-је при-пад-ност чо-ве-ка ни-жим кла-са-ма као по-зна-ва-ње ску-пих са-то-ва и ауто-мо-би-ла.”

(Вик-тор Пе-ље-вин)

„Ка-да *укус* јед-ном иш-че-зне, ни-шта ви-ше не мо-же пре-жи-ве-ти.”

(Е. А. По)

„Не про-сто ле-по-та, *стид* ће спа-сти свет.”

(Ан-дреј Тар-ков-ски)

„Ро-ма-но-пи-сци ко-ји с нај-ви-ше гор-чи-не гле-да-ју на мо-дер-но до-ба кре-и-ра-ју нај-ви-шу умет-ност. Пи-сац сво-јом кре-а-ци-јом тра-жи ком-пен-за-ци-ју за без-на-де-жност и бе-ду по-сто-ја-ња.”

(Сол Бе-лоу)

„До-бар бо-рац чи-ни ‘што се мо-ра чи-ни-ти’ и не оме-та га би-ло ко-ја вр-ста скеп-ти-ци-зма.”

(Ју-ли-јус Ево-ла)

„Сум-ња у се-бе је под-му-као не-при-ја-тељ.”

(Ед-гар Де-га)

„Вр-ли-ном им се осве-ти. То је све-та осве-та, до-стој-на хва-ле и при-ја-тељ-ства.”

(Урош Пре-дић)

„Би-рај са-мо из-ме-ђу по-бе-де и сло-ма – не из-ме-ђу ра-та и ми-ра. А по-бе-ди при-па-да

по-бе-да жр-тво-ва-ња.”

(Освалд Шпен-глер)

„Na-vi-ga-re est ne-ces-se, vi-ve-re non est ne-ces-se.”

„Пло-ви-ти се мо-ра, жи-ве-ти се не мо-ра.”

(Ла-тин-ска, рим-ска, по-сло-ви-ца)

„Ни-ка-кво гво-ђе не про-ди-ре у чо-веч-је ср-це с та-квом ле-де-ном сна-гом као тач-ка ста-вље-на у пра-ви час.”

(Исак Ба-бељ)